

[Undervisningsministeren.]

jeg ikke her at komme ind paa en Forhandling. Det var jo netop Meningen med Forfatterudvalget, at vi skulde undgaa disse pinlige personlige Debatter her i Tinget. Et æret Medlem, det ærede Medlem Hr. Julin, kom ind paa det. Jeg skal ikke følge ham her. Et andet æret Medlem, det ærede Medlem Hr. Pitzner, nævnte, at der i et enkelt Tilfælde ikke havde været Enstemmighed. Han mente, at i Fremtiden burde der være Enstemmighed. Jeg vilde dog finde det betænkeligt paa Forhaand at fastslaa, at dette Forfatterudvalg skal være som en polsk Rigsdag, hvor intet betragtes som vedtaget, uden at der har været Enstemmighed. Finansudvalget har faaet Stemmetallene aabenhjertigt meddelt af mig. Kan man ikke enes, saa maa man stemme om Tingene. Jeg synes egentlig ikke, der er noget at sige dertil, det er naturligt at gøre det dér ligesom her i denne Sal og saa mange andre Steder.

Hvad selve Forfatterudvalgets Sammensætning angaar, og hvad Indstillingen angaar, fremkom der for saa vidt nogen Kritik fra det ærede Medlem Hr. Pinholt. Men han vilde dog ikke komme nærmere ind derpaa. Jeg tror heller ikke, jeg behøver det. Tre Partier har givet Tilslutning dertil, og her maa jeg følge Flertallet, og det fjerde Parti har vel ikke givet Tilslutning, men har dog ikke ment, at Sagen var af en saadan Betydning, at dette Parti ikke vilde sende et Medlem ind i Udvalget, og det har det gjort. Dette Udvalg har ifølge Sagens Natur i Aar kun haft grumme ringe Tid til sin Virksomhed. Nu vil det faa Tid til en grundig Undersøgelse af hele Forholdet og alle de Personer, der er Tale om, en rigtig Placering af dem, en rigtig Fordeling mellem de tre Konti. Nu vil der blive Tid til det, og denne Behandling i Udvalget i den kommende Tid vil altsaa, som jeg nu her har erklæret, komme til at foregaa indenfor Rammerne af den givne finansielle Bevilgning.

Jeg glemte en eneste Ting, nemlig et Svar til det ærede Medlem Hr. Povlsen, der stillede mig et bestemt Spørgsmaal i Forbindelse med Lærerhøjskolen, nemlig om de unge arbejdsløse Læreres Adgang dertil. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg skal tage dette Spørgsmaal under Overvejelse.

Korsgaard: Naar en Minister som den højtærede Undervisningsminister i aller-egentligste Forstand tumler med det kongelige Teater, forstaar jeg meget vel, at et

Beløb paa et Par Tusind Kroner ikke kan regnes for noget nævneværdigt. Men jeg vil dog gerne have Lov til at spørge om følgende: Naar Ministeren udtalte, at i Fremtiden skal man ned paa Normalbudgettet 150 000 Kr., vil det da kunne forstaas saaledes, at hvis der bliver Afgang i Løbet af det kommende Aar, kan man ikke bruge noget Beløb, før man er kommet ned under de 150 000 Kr., og naar man saa er kommet ned under det, kan man ikke bruge mere end fra dette Beløb under 150 000 op til 150 000 Kr.? (*Undervisningsministeren* [Borbjerg]: Det Spørgsmaal forstaar jeg ikke). Den højtærede Minister forstaar ikke Spørgsmaalet. Jeg synes, det er saare simpelt. Den højtærede Minister antydede, at i Fremtiden skulde man ned paa det omtalte Normalbudget. Jeg vil altsaa gerne have at vide, hvorledes dette skal forstaas.

Endelig vil jeg gerne sige, at jeg forstaar, at en af Grundene til, at man har kunnet ønske at faa det saakaldte Forfatterudvalg, var Hensynet til at undgaa at debattere Stillingen med Hensyn til enkelte Forfattere her i Salen. Men det naas jo ikke, naar man lader et Flertal herske over et Mindretal. Med de Erfaringer, jeg har fra den Slags Udvalg, føler jeg mig overbevist om, at man i Almindelighed vil kunne tale sig til Rette, hvor der virkelig er god Begrundelse for at gøre dette eller hint. Det har man ikke med Hensyn til den enkelte Forfatter, og det forekommer mig, at man handler forkert ved at drage den enkelte frem.

Pinholt: Jeg vil gerne sige om disse Forfatterunderstøttelser, at her er efter min Mening ikke noget, der kan kaldes et Normalbudget. Vi staar paa dette, at vi ikke vil have Beløbet forhøjet, og vi har ønsket straks at sætte ind her. Det er klart, at det er ikke store Beløb, der er Tale om. Jeg gør opmærksom paa, at det fremgaa af selve Bilaget, at der er Forhøjelse af 2 600 Kr., men saa maa de 1 400 Kr. tages fra paa Grund af Dødsfald, og saa kan man sige, det er 1 200 Kr. Men det afgørende for os er, at vi øjeblikkelig sætter ind her. Vi kræver, at Beløbet maa ikke stige. Vi har i de senere Aar faaet det til at falde, og det er muligt, at vi ogsaa vil kræve, at det skal falde i Fremtiden; det kommer an paa, hvorledes det hele udvikler sig. Jeg maa sige, at som Kunsten i det hele taget udvikler sig her i Landet, vil det ikke vare længe, inden den store Del af den almindelige Befolkning vender sig imod den og siger, den er til Plage for Landet,